

Eucharistia, otvorené okno do Večnosti

lanuovabq.it

26. októbra 2019 ✝ Cirkev ✝ Rozhovory

Ak sú všetky príbehy o obrátení výnimočné, pretože vydávajú svedectvo o sile Božej Lásky, ktorá dobýva srdce človeka, príbeh sestry Glorie Rivy je ešte výnimočnejší. Jej osobné stretnutie so Spasiteľom bolo priame, bez sprostredkovania, ozajstné stretnutie tvárou v tvár s tajomstvom Krista prítomného v dejinách. „V tme som zrazu zbadala svetlo, ktoré sa ku mne približovalo. **A zrazu som si bola na sto percent istá, že som v Božej prítomnosti**“. Bolo to to isté Svetlo, ktoré sa o nejaký čas objavilo na oltári, kde bola vystavená k adorácii Najsvätejšia sviatosť: „V tom čase som nemala žiadne teologické znalosti, ale okamžite som pochopila, že stojím zoči-voči Večnosti.“ Príbeh šokujúcej konverzie, ktorý je v niektorých ohľadoch atypický: sestra Gloria, ktorá sa narodila v katolíckej rodine, navštevovala katolícke školy a už od útleho veku vdychovala vieru bez toho, aby sa proti nej nejako výraznejšie búrila. Ale práve preto rozpráva o hlbšej úrovni: „Obrátenie nie je len novota stretnutia so živým Kristom, ale znamená to oveľa viac – byť s Kristom, zotrvať s Ním a privádzať ľudí ku Kristovi. To je všetko, čo my kresťania máme robiť“. Je to túžba obracať pohľad na Krista v každom okamihu, navždy. Táto Božia skúsenosť bola pre sestru Gloriu taká silná, že v roku 2007 založila spoločenstvo mníšok Eucharistickej adorácie v kláštore sv. Lazara a sv. Márie Magdalény v Pietrarubbii (Pesaro-Urbino).

Bol to iba začiatok mimoriadneho života: Sestra Gloria Riva je dnes matkou predstavenou spoločenstva Sestier Eucharistickej adorácie. www.adoratrici.it/chi-siamo

Ide o špeciálne spoločenstvo, a to predovšetkým preto, lebo s veľkou silou prejavuje misijnú povahu, ktorá je základom každého mníšskeho povolania.

Zdroj: commons.wikimedia.org

Začnime odtiaľ. Od modlitby. „Moderný človek sa nemodlí, modlitbu považuje za zbytočnú poveru a predovšetkým vôbec nepozná jej účinky.“ Nositeľ Nobelovej ceny za medicínu Alexis Carrel to hovoril už v roku 1941. A čo by povedal dnes! Sestra Gloria, aké sú konkrétne účinky modlitby?

(Úsmev). „Iba odpoveď na túto otázku by si vyžadovala samostatnú knihu.“

Už to je samo osebe upokojujúce. Ale aj tak to skúsme...

„Pred niekoľkými dňami som mala ďalšie stretnutie o milosrdenstve. Viete si predstaviť, koľko už som ich mala v tomto roku na túto tému, a sama neviem prečo, v určitom okamihu, keď som vysvetľovala etymológiu pojmu milosrdenstvo, akosi spontánne som začala hovoriť o kňazovi v Chiaravalle, otcovi Albercovi, ktorý bol mojím prvým učiteľom hebrejčiny. Hovorila som o ňom pekne, podľa spomienky, ktorú som si o ňom uchovala. Po stretnutí za mnou prišla jedna osoba, ktorá mi za to so slzami ďakovala. Vďaka tomu dostala svetlo vo chvíli silnej krízy, ktorou práve prechádzala. Neskôr som sa dozvedela, že táto osoba našla vieru práve prostredníctvom dona Alberca a moja reč o ňom jej silne pripomenula krásu a pravdu tohto stretnutia. Nikdy dovtedy som nehovorila o donovi Albercovi a neviem, prečo som to urobila práve v tento deň. Alebo, nedávno som sa modlila pred Najsvätejšou sviatosťou a zrazu mi na um prišla istá osoba. Až neskôr som sa dozvedela, že táto osoba v tejto chvíli absolvovala náročnú chirurgickú operáciu. Ja som o nej nič nevedela. A takéto veci sa mi stávajú neustále...“

Modlitba ako forma konkrétnej pomoci v ťažkostiach...

„Oveľa viac. Modlitba umožňuje vstúpiť do hĺbky reality. Umožňuje človeku, aby vstúpil do toho, čo sa v gréčtine nazýva *kairos* alebo správny čas, čas spásy. Pán Boh vyvoláva tieto okolnosti, ktoré sú spásonosnými aktmi utkávanými z bežných udalostí, niekedy veľmi banálnych, ktoré však so sebou nesú celú hĺbku milosti. Modlitba vychováva, zaostruje pohľad a dušu, aby vnímala prítomnosť Boha v udalostiach, veciach, ľuďoch, stretnutiach. Modlitba privádza človeka do tajomného sveta, ktorý existuje, ktorý je a je to ten skutočný pravý život. Je to vnútorný život, ktorý nás všetkých udržiava spojených oveľa viac ako prostriedky sociálnej komunikácie. Modlitba vychováva k večnému životu, pretože **toto je večný život**: zostávať v Bohu a privádzať ľudí k Bohu. To je všetko, čo ako kresťania máme robiť“.

Prečo práve eucharistická adorácia ako forma modlitby?

„Pokusenia moderného človeka prichádzajú cez oči. Šokujú nás neustále podprahové správy, ktoré na nás útočia, a to aj počúvaním, ale predovšetkým silou a panovačnosťou obrazov. Posolstvo, ktoré prichádza cez oči, je smrtiace, pretože smeruje priamo do srdca a zasahuje podprahovú úroveň bez toho, aby sme sa mohli brániť. Takže pre mňa je pohľad na Najsvätejšiu sviatosť ako protijed. Protijed, ktorý uchováva a lieči od jedu zla a zároveň je znakom obety a slávy. Eucharistická adorácia nie je v podstate nič iné ako rozšírenie svätej omše. Je to akoby nekonečná svätá omša“.

Prichádzame k vášmu príbehu. Prečo ste sa rozhodli stať sa klauzúrnou sestrou?

„Po skončení strednej školy Collegio Guastalla v Monze som mala vážnu známosť. Mali sme sa radi a rozhodli sme sa, že sa vezmeme. Pod vplyvom udalostí roku 1968 a všetkej tej pokrokovosti a protestov som prežívala okamihy vzdialenia sa od viery. Keďže však moja rodina bola hlboko katolícka, možnosť civilného sobáša nepripadala do úvahy. Preto sme s mojím chlapcom začali navštevovať kňaza, ktorý nás pripravoval na sviatosť manželstva. Bola to rozhodujúca cesta pre rast mojej viery, ktorá vyvrcholila púťou

do Lúrd“.

Niečo mi však hovorí, sestra Gloria, že táto cesta bola prerušená. Čo sa stalo?

„Po návrate z Lúrd som mala veľmi vážnu nehodu, pri ktorej som zažila skúsenosť blízkej smrti. Odvtedy sa všetko zmenilo“.

Rozprávajte..

„Poslednú vec, ktorú som videla, boli dva obrovské biele svetlomety, potom ticho a tma. V tejto úplnej tme som si uvedomila, že zomieram, že som mala 21 rokov a že som mala zomrieť. A ja som tú smrť prijala. Pochopila som, že je to ako chvíľa, keď sa ťa pýtajú, či prijímaš realitu takú, aká je, a ja neviem z akého záhadného dôvodu – ale myslím, že je to aj vďaka modlitbám mnohých ľudí –, som svoju smrť prijala. Povedal som: „Dobre, ak musím zomrieť, je to v poriadku“. Po tomto prijatí som okamžite pocítila veľký pokoj. Hneď nato som v tejto tme zbadala svetlo, ktoré sa ku mne približovalo. A ja som mala istotu Božej prítomnosti. Čiže som si bola istá, že to Svetlo je Boh a že Boh je Láska a že táto Láska je súd. Túžila som ísť k tomu svetlu a mala som jasno o celom svojom živote: Videla som, že v mojom živote chýbala táto nezištná láska. A tak som zažívala protichodné pocity: na jednej strane veľkú bolesť, pretože tam bolo Šťastie, Svetlo ma volalo, ale ja som ho nemohla dosiahnuť, pretože som si myslela, že som nehodná, že sa nemôžem rovnať tomu, čo som videla, a na druhej strane veľkú radosť, pretože som sa mala stať Svetlom. Bola to už len otázka môjho očistenia. Počas tohto boja ma oživovali v nemocnici a vtedy som cítila všetku bolesť: Mal som poranenú hlavu, sedem zlomenín, vnútorné krvácanie.“

Takže bolo to veľmi zlé...

„Maximálne zlé. Ale spomienka na zažitú skúsenosť ma povznášala: veľmi dobre som reagovala na všetku liečbu a medicínske zásahy. Ja, ktorá som nebola vôbec odvážna, som reagovala nevysvetliteľným spôsobom. Pamätám si, že lekár, ktorý mi vrtal nohu, bol doslova šokovaný, pretože som zo seba nevydala ani slovo, a moja mama ešte viac ako on, pretože vedela, že ja som taká nebola. Táto skúsenosť mi dala silu a hĺbku, akú som nikdy predtým nemala. Nasledujúce mesiace, keď som ležala v nemocnici, boli prozreteľné, pretože som rozjímala a stále viac som vstupovala do tajomstva toho, čo som prežila. Keď ma potom z nemocnice pustili domov, zistila som, že som iná.“

Čo sa stalo potom?

„Vrátila som sa do Lúrd, aby som sa poďakovala Panne Márii a vstúpila do kaplnky, ktorá bola v pološere s Najsvätejšou sviatosťou osvetlenou zozadu – ako malé svetielko v tme, a tam som znovu prežila to isté očarenie ako pri nehode. A uvedomila som si, že na to, aby sme videli Boha, nie je potrebná smrteľná nehoda. Máme to Svetlo, tú Lásku, ktorou sa Boh prejavuje deň čo deň na oltároch, kde sa slávi Eucharistia a kde je prítomná Najsvätejšia sviatosť.“

Sestra Gloria, vašu komunitu nazývate klauzúrne a misionárske mníšky. Nieкто by vám mohol povedať, že je to protirečenie...

„Nijaké protirečenie, práve naopak. Naša charizma sa rodí z geniálnej intuície našej zakladateľky blahoslavenej Márie Magdalény od Vtelenia.“

Akej intuície?

„Ona pochopila, že ak je eucharistická adorácia možnosťou ako nahliadnuť do Raja, potom je to aj možnosť zmeniť pohľad na svet a na každodennú realitu. Bolo jej jasné, že tento obrovský poklad nesmie zostať medzi múrmi kláštora, ale že ho treba žiť a darovať aj laikom.“

Ako?

„V mestských centrách začala zakladať kláštory, v ktorých boli kostoly a v nich bola vždy vystavená Najsvätejšia sviatosť, kam mali prístup aj veriaci. Pokiaľ ide o mníšky, hoci boli klauzúrne, všetci ľudia museli mať možnosť ich vidieť a počuť. Takže: nepretržité vystavenie Eucharistie a nepretržitá modlitebná prítomnosť sestier mala za cieľ vychovávať ľudí, aby zotrvali pred Eucharistiou.“

Vychovávať najmä k čomu?

„Adorácia nie je nejaký talizman, vlastne to nie je ani pobožnosť. Adorácia Eucharistie je stretnutím, je to vstup do hlbokého vzťahu lásky.“

A tento vzťah si vás podmanil...

„Vidíte však, že dnes sa chodí do kostola skôr preto, aby si človek vyprosil splnenie nejakej svojej požiadavky, čo je však spojené s rizikom, že keď veci nepôjdu podľa jeho predstáv, prichádza hlboká kríza, alebo dokonca ten človek stratí vieru. Ak však zakúsi, že viera je vzťah lásky, všetko sa zmení. Eucharistická adorácia vychováva presne k tomuto vzťahu, čiže k vzťahu s Tým, ktorého adorujeme.“

Keď človek pozrie na vašu stránku na Facebooku, vidí umelecké diela, sochy, harfy, lýry a dokonca aj záhrady plné pestrofarebných kvetov... Čo to všetko má spoločné s Eucharistiou?

„Ak kedysi stačilo vystaviť Najsvätejšiu sviatosť, aby sa kostoly naplnili, dnes to dospelo do stavu, keď mnohí pred Eucharistiou ani nevedia, o čo v nej ide. Počas obdobia mojej formácie (v rokoch 1980 až 2000) mi matka predstavená zverila starosť o vzdelávanie laikov ohľadom adorácie. Na začiatku bolo treba predovšetkým pritiahnuť ľudí k tejto forme modlitby, ktorú už ani nepoznali.“

Takže ste začali využívať umenie, aby ste priviedli ľudí k adorácii Najsvätejšej sviatosti?

„Presne tak. Začala som krásu dávať do služby tomu Najkrajšiemu. V spisoch matky Márie Magdalény som v prefácii k Vianociam našla túto vetu: „Krása viditeľných vecí nás privádza ku kráse toho, čo je neviditeľné“. A pretože som študovala umenie, ktoré ma nadchýnalo, pochopila som, že ho môžem dať do služby Ježišovi v Eucharistii. Tak som prostredníctvom kresťanskej ikonografie začal hovoriť o tom, že krása Najsvätejšej sviatosti bola prítomná v Cirkvi od roku nula až podnes. Od ikonografického umenia sme potom prešli k hudbe a takto je to až dodnes. V našom kláštore so záhradou sme začali ešte väčšmi dbať aj o krásu prírody, ktorej plody potom využívame pre vlastnú potrebu a aby sme mali z čoho žiť.“

Naozaj, adorácia Eucharistie vytvára nový pohľad, a teda krajší vzťah s realitou...

„Áno a ešte viac: všetko sa rodí pred tvárou Najsvätejšej sviatosti. Koniec koncov, eucharistická adorácia je rozšírením svätej omše a dívajúc sa na Eucharistiu môžeme začať vnímať Raj aj tu na tomto svete. Potom tomu, kto namieta, že Eucharistia v Nebi už aj tak nebude, odpovedáme, že adorácia bude trvať večne, pretože je to spôsob, akým blahoslavení stoja pred Ježišom „bez závojov“ v Božom kráľovstve.“

Zdroj: <https://lanuovabq.it>

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/eucharistia-otvorene-okno-do-vecnosti/>